

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/946/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715202041
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715202041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovkej právnej veci navrhovateľky Z. Q., bytom B. - X. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. W. L., advokátom, so sídlom B. Z., E. XX/XX proti odporcovi V. Q., bytom B. - X. XXX, zastúpenému JUDr. J. W., advokátom so sídlom B. - X. XXX, o určenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.októbra 2015, č. k. 3C/84/2015-91 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 219,20 eur k rukám JUDr. W. L., advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o určenie výživného 100 eur mesačne od 10.03.2015 zastavil. Súd určil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke vo výške 130 eur mesačne od 10.03.2015, ktoré je odporca povinný platiť navrhovateľke vždy k 15. dňu v mesiaci vopred. Zameškané výživné za obdobie od 10.03.2015 do 30.11.2015 vo výške 992,34 eur povolil odporcovi splácať v šiestich mesačných splátkach po 165,39 eur spolu s bežným výživným, keď prvá splátka zameškaného výživného je zročná spolu s bežným výživným zročným v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pričom omeškanie čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6P/33/2013-29 z 12.06.2013, právoplatným dňa 02.07.2013, bola vtedy ešte maloletá navrhovateľka spolu s bratmi X., nar. XX.XX.XXXX a Z., nar. XX.XX.XXXX zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca, pričom matka týchto detí bola zaviazaná prispievať na ich výživu. Sestra týchto detí - mal. S. bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Navrhovateľka je študentkou maturitného ročníka Súkromného tanečného konzervatória X. I. v G., kde v šk. roku 2015/2016 platí školné 40 eur mesačne, býva na Školskom internáte pri Q. v G., kde za ubytovanie platí 30 eur mesačne a 35 eur mesačne za stravu. Zápisné na šk. rok je 35 eur. Z Plevníka do školy cestuje vlakom, ktorý je zadarmo, po Trnave cestuje MHD, pričom mesačne si dobíja kredit za 5 eur. Dvakrát do mesiaca zo školy chodia na predstavenia do divadla do Bratislavy, kde potrebuje peniaze na cestovné - 2 eur jedna cesta. Keď nie je na internáte, býva u svojej babky, ku ktorej odišla vo februári 2015 od odporcu z dôvodu, že bývanie u odporcu jej nerobilo po psychickej stránke dobre, keďže otec jej vydeľoval peniaze, stalo sa, že párkrát išla do školy bez peňazí. Do B. chodí asi na tri víkendy v mesiaci. Matka navrhovateľky je vydatá, spolu so svojim manželom a mal. S. - sestrou navrhovateľky býva v byte, ktorý je v osobnom vlastníctve manžela matky. Napriek tomu, že s manželom matky má veľmi dobrý vzťah, v danom byte by nechcela bývať, nakoľko tam nemá priestor na učenie a prípravu na vyučovanie. Tento má vytvorený na internáte. Na uvedenú školu chodí už viac rokov, pričom výdavky na školu boli vždy v rovnakom rozsahu. Počas trvania

manželstva bola matka navrhovateľky na materskej dovolenke a podľa vyjadrenia navrhovateľky deťom nikdy nič nechýbalo. Odporca navrhovateľke od mesiaca september 2015 neplatí školné, ani internát, ani stravu. Odporca navrhovateľke uhradil nasledovné výživné: dňa 24.07.2015 sumu 54,26 eur, dňa 10.09.2015 sumu 27,13 eur, dňa 11.08.2015 sumu 27,13 eur a dňa 12.10.2015 sumu 27,13 eur. Matka navrhovateľke prispieva sumou 27,13 eur mesačne, je zamestnaná, a keď bude mať stály plat mieni jej prispievať čiastkou 70 eur mesačne. Odporca pracuje ako živnostník, pričom podľa daňového priznania za rok 2014 tento mal príjmy vo výške 13 382,49 eur, výdavky vo výške 7 315,22 eur a základ dane bol vo výške 6 067,27 eur. Podľa jeho vyjadrenia, jeho reálny príjem do domácnosti je od 450 do 500 eur. Keď navrhovateľka žila u neho, prispieval jej na školné vo výške 80 eur mesačne; na internát so stravou vo výške 65 eur mesačne prispievali rodičia odporcu. Odporca uviedol, že iný príjem nemá. V osobnej starostlivosti má dve maloleté deti - súrodencov navrhovateľky - mal. X., ktorý chodí na strednú školu, 2. ročník Z. v E., pričom hráva hokej v W. E. - extraligový dorast, pričom chodíeva na víkendy na zápasy, preto mu musí dávať 40,- eur na jedlo. Mal. Z. navštevuje 7. ročník základnej školy v B.. Z. začal hrať futbal v B. Z., pričom na tréningy ho odporca vozí 4-krát do týždňa s tým, že výdavky na benzín má asi 40 eur. Každému z chlapcov dobíja kredit 10,- eur mesačne, tiež im platí ročne ZRŠ po 20 eur každému. Ani jedno z detí nemá zdravotné problémy. S Z. raz za mesiac navštevuje dentálnu hygieničku, ktorá ho vyjde 26 eur. Za hokej X. platí 48 eur mesačne. X. býva v E. na internáte, ktorý stojí 24 eur a za stravu mu hradí 22,40 eur. Odporca uviedol, že na seba a všetky tri deti platí mesačne poisťné vo výške 51,10 eur. Stravu mal. Z. vo výške cca 22,21 eur mesačne platia rodičia odporcu. Býva v samostatnej bytovej jednotke v rodinnom dome jeho rodičov, kde sú mesačne zálohy na plyn, rozhlas a elektrinu vo výške 116,64 eur. Spláca úvery vo výške 93,39 eur mesačne, 48,18 eur mesačne a 79,39 eur mesačne, o čom odporca tvrdí, že sú to splátky na auto a taktiež aj splátky úverov, ktoré si brali ešte za trvania manželstva odporcu a matky navrhovateľky, nakoľko táto chcela žiť luxusne. Odporca si platí telefón mesačne vo výške 65,- eur. V zmysle uznesenia tunajšieho súdu č. k. 7C/123/2014-133 zo dňa 29.10.2014, právoplatného dňa 10.11.2014, vykonateľného dňa 11.11.2015, musí vyplatiť matku navrhovateľky z BSM sumou 3 500 eur a tiež musí dosplácať pôžičky poskytnuté za trvania manželstva M. sporiteľňou, a.s., Z.. Odporca svoje tvrdenia, že za účelom vyplatenia čiastky 3 500 eur titulom BSM si a požičal od príbuznej čiastku 3 500,- eur, ktorú pôžičku musí splácať po 100 eur mesačne, žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal. Odporca na pojednávaní uviedol, že v inom konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/102/2014 uznal výdavky navrhovateľky, ktoré v tomto konaní spochybňuje, pričom toto odôvodnil tým, že vtedy to asi bolo potrebné. Prestal platiť navrhovateľke peniaze, ktoré jej platil dovtedy, nakoľko nemal peniaze a ani rodičia nechceli prispievať na stravu a internát navrhovateľke. V čase rozvodu zarábala približne rovnako, pričom jeho príjem v roku 2015 považuje za posledné dva roky za jeden z tých lepších. Odporca si začal kupovať aj stravné lístky v sume 90 eur mesačne. Skutočnosť, že podal žiadosť o zníženie školného na navrhovateľku až potom, čo táto podala návrh na určenie výživného, odôvodnil tým, že na to nemá financie. Odporca nemá žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok väčšej hodnoty. Na maloletú S. platí minimálne výživné. Odporca uzavrel so spoločnosťou M. G., a.s., Z. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb a Dodatok k takejto zmluve, všetko zo dňa 14.06.2013, v ktorej sa zaviazal na 24 mesiacov využívať služby uvedenej spoločnosti. V súvislosti s touto zmluvou odporca uviedol, že sa jedná o telefón a program služieb, ktorý má k dispozícii navrhovateľka, a ktorý vzhľadom na viazanosť stále platí, o čom predložil potvrdenie - epoukaz na úhradu zo dňa 13.04.2015 o zaplatení 32,98 eur. Svedkyňa Z. N. vypovedala, že navrhovateľka u nej býva od februára 2015, pričom momentálne jej neprispieva žiadnou sumou na bývanie, avšak sú dohodnuté, že keď navrhovateľka bude mať financie, bude jej prispievať čiastkou 30 eur mesačne, nakoľko býva cez víkendy u nej. Do B. chodí spravidla každý týždeň, s výnimkou víkendov, keď má vystúpenie. Navrhovateľka prišla k nej býva preto, lebo jej odporca nedával peniaze do školy, bola na tom po psychickej stránke zle. Uviedla, že v čase, keď matka navrhovateľky žila s odporcom v spoločnej domácnosti, nemali finančné problémy, keďže odporca sa snažil. Nemá vedomosť o tom, že by odporcovi niekto pomáhal s financovaním štúdií jeho detí. Jej dcéra - matka navrhovateľky bola vždy na materskej dovolenke, pričom príjem do rodiny zabezpečoval odporca. Svedkyňa S. Q. vypovedala na pojednávaní, že na navrhovateľku prispievali čiastkou 60 eur, pričom po jej odchode z domácnosti odporcu čiastku 248 eur spolu s manželom doplatili na tanečnom súkromnou konzervatóriu. Tieto peniaze doplatila svedkyňa s manželom z vlastných finančných prostriedkov - financií, ktoré šetrili navrhovateľke na vkladnú knižku. Takto šetrili každému vnukovi na vkladnú knižku. Aký je príjem odporcu uviesť nevedela. Rovnako platí mal. Z. stravu v škole cca 20,- eur mesačne. Ostatné náklady na deti platí odporca. Svedkyňa uviedla, že vie prispieť aj na nákup hokejky avšak len minimálnou čiastkou, nakoľko sa jedná o veľké sumy. Svedok V. Q. na pojednávaní uviedol, že keď navrhovateľka bývala u nich, tak na ňu aj prispievali, nakoľko sa u nich stravovala, keď odchádzala na internát nabalila sa jedlom, prípadne

jej dávali vreckové 5 až 10 eur. Prispievali jej tiež aj na špičky. Väčšina príspevku svedka a jeho manželky bola na stravu pre všetkých členov rodiny - vnukov Z. a X., navrhovateľku a odporcu. Z výpisov z účtu navrhovateľky z O. banky bolo preukázané, že v mesiaci október 2014 jej odporca zaslal na účet čiastku 80 eur, v mesiaci november 2014 čiastku 155 eur, v mesiaci december 2014 sumu 10 eur, v mesiaci január 2015 sumu 80 eur a 65 eur a v mesiacoch február a marec 2015 jej na uvedený účet nebola zaslaná žiadna čiastka. Zo žiadosti z 24.04.2015 adresovanej Súkromnému tanečnému konzervatóriu X. I. v G. mal súd za preukázané, že odporca požiadal v apríli 2015 o zníženie školného zo sumy 80 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne a to do 01.01.2015. Uvedenej žiadosti až do rozhodnutia súdu bolo vyhovené. Z návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. S. Q. z XX.XX.XXXX, ktoré konanie sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/102/2014 mal súd za preukázané, že otec si v tomto konaní vyčíslil výdavky na výživu mal. detí celkovo vo výške 729,70 eur mesačne, pričom na vtedy ešte maloletú navrhovateľku si vyčíslil výdavky na čiastku 248,18 eur mesačne a to na: školné 80 eur, internát 30 eur, strava 35 eur, cestovné 28 eur, vreckové 40 eur, mobil 35,16 eur plus nepravidelné náklady na knihy, učebnice, trikoty a špičky vo výške 240 eur ročne, t. j. 20 eur mesačne. Z vyjadrenia Súkromného tanečného konzervatória X. I. v G. z 15.05.2015 mal súd za preukázané, že žiaci uvedenej školy v súvislosti so štúdiom hradia zápisné na šk. rok 35 eur, školné mesačne 80 eur, baletný dres v hodnote 25 eur a baletné trikoty v hodnote 8,70 eur za kus, pričom škola žiakovi poskytuje bezplatne dva páry špičiek v hodnote 30,- eur za pár a jeden pár cvičiek v hodnote 13 eur. Podľa navrhovateľky minie ročne 6 párov špičiek, každý rok kupuje 2 dresy a 3-4 trikoty. Z čestného vyhlásenia Ing. G. Z. z 08.05.2015 mal súd za preukázané, že navrhovateľka v jeho byte, v ktorom okrem neho býva aj matka navrhovateľky a jej dcéra S. navrhovateľka nikdy nebývala a ani dlhšie nepobývala. Listami z 30.03.2015 a 19.05.2015 požiadal otec o zrušenie ubytovania a odhlásenie stravy v školskom internáte pri GAM v G.. Z potvrdenia W. E. zo 04.06.2015 mal súd za preukázané, že poplatky v uvedenom klube v sezóne 2014/2015 boli vo výške 360 eur a mal. X. Q. je hráčom uvedeného klubu. Z potvrdenia Y. s. r. o., E. z 18.09.2015 mal súd za preukázané, že odporca vykonáva pre uvedenú spoločnosť činnosť na základe živnostenského oprávnenia, pričom výška faktúr od 03/2015 do dátumu potvrdenia bola za obdobie 03/2015 vo výške 1.277,18 eur, za mesiac 04/2015 vo výške 1.029,55 eur, za mesiac 05/2015 vo výške 1.053,87 eur, za mesiac 06/2015 vo výške 1.106,63 eur, za mesiac 07/2015 vo výške 1.053,08 eur, za mesiac 08/2015 vo výške 923,28 eur. Podľa potvrdenia ÚPSVaR Trnava z 04.05.2015 poberala matka pomoc v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti - S. Q., a to v období 6/2014-9/2014 vo výške 126,40 eur mesačne, v období 10/2014-2/2015 vo výške 179,30 eur mesačne, v období 3/2015-5/2015 vo výške 90,10 eur mesačne. Dňa 22.05.2015 vložil odporca v hotovosti čiastku 10 eur na účet SK22 XXXX XXXX XXXX XXXX. Z dôvodu, že navrhovateľka zobrala návrh o určenie výživného vo výške 100 eur mesačne od 10.3.2015 späť a odporca s týmto späťvzatím súhlasil, súd konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. Po tomto čiastočnom späťvzatí predmetom konania zostal návrh o určenie výživného vo výške 200,- eur mesačne od 10.3.2015. V danom prípade sa jedná o určenie výživného na plnoleté dieťa. Rodič dieťaťa má zo zákona povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa (aj plnoletého) do času, kým toto nie je schopné samostatne sa živiť. Súd v súlade s ustanovením § 75 ods. 2 Zákona o rodine skúmal, či priznanie výživného by nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa navrhovateľka voči odporcovi dopustila takého konania, resp. správania, ktoré by bolo v rozpore so všeobecne akceptovanými mravnými princípmi prevažnej časti spoločnosti (pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, dôvery a poctivosti). Navrhovateľom tvrdené skutočnosti, že navrhovateľka odišla z jeho domu preto, že si schovával svoje tržby a vymazávala mu správy z telefónu neboli v konaní preukázané; okrem toho, takéto prípadné správanie navrhovateľky voči odporcovi by ani nebolo možné kvalifikovať ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Z dôvodu, že navrhovateľka je študentkou posledného, maturitného ročníka Súkromného tanečného konzervatória X. I. v G., pričom je nemajetná, odporcovi ako jej otcovi vyplýva zo zákona povinnosť plniť si voči nej vyživovaciu povinnosť a to podľa jeho možností, schopností a majetkových pomerov s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľky. Navrhovateľka podala návrh na určenie výživného zo strany odporcu po tom, čo odišla zo spoločnej domácnosti odporcu a tento jej prestal prispievať na jej výživu. Súd pri určovaní výživného zobral do úvahy nielen majetkové, zárobkové a osobné pomery odporcu ako povinného, ale aj odôvodnené potreby navrhovateľky. Keďže z jej výpovede vyplýva, že náklady spojené s návštevou uvedenej školy sa nezmenili, tie sú v podstate rovnaké ako v čase, keď žila u odporcu, súd pri určovaní výživného vychádzal i zo špecifikácie výdavkov na vtedy ešte maloletú navrhovateľku, ktoré výdavky odporca vyčíslil v návrhu na zníženie výživného k maloletej S. o dňa 24.06.2014 (čl. 41) a ktorú sumu bolo potrebné ponížiť o výdavky na cestovné (keďže bolo zrušené cestovné vlakom pre študentov) a výdavkov na školné (ktoré jej bolo znížené zo sumy 80 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne). Jedná sa teda o nevyhnutné výdavky navrhovateľky, ktoré by boli mesačne

vo výške cca 200 eur. Súd má za to, že v prípade, že by navrhovateľka žila v spoločnej domácnosti s odporcom, tento by na jej výživu vrátane výdavkov na štúdium vynaložil minimálne 200 eur mesačne, preto súd rozhodol tak, že určil odporcovi vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke po 130 eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 10.3.2015. Súd má za to, že takáto suma výživného je primeraná a túto odporca je schopný plniť, a to aj s poukazom na to, že až do januára 2015, teda do odchodu navrhovateľky z domácnosti odporcu, jej tento platil školné vo výške 80 eur mesačne, hoci bolo možné na žiadosť znížiť na polovicu tak, ako to urobil odporca žiadosťou zo dňa 24.04.2015 (čl. 36), teda až po podaní návrhu navrhovateľky. Súd pri určovaní výživného prihliadol i na to, že odporca má v osobnej starostlivosti dvoch maloletých súrodencov navrhovateľky, a k sestre navrhovateľky, ktorú má v osobnej starostlivosti matka navrhovateľky, má vyživovaciu povinnosť 27,13 eur. Pokiaľ odporca v konaní tvrdil, že výdavky v súvislosti s ubytovaním na internáte nie sú nevyhnutnými a že navrhovateľka mohla bývať u svojej matky v Trnave, pozornosti súdu neušlo, že počas obdobia, keď navrhovateľka žila u odporcu, jej starí rodičia z odporcovej strany na toto ubytovanie prispievali, o čom svedčí i výpis z účtu navrhovateľky za mesiac január 2015. Preto sa súdu tieto tvrdenia javia ako účelové s cieľom čo najviac ponížiť sumu zodpovedajúcu nevyhnutným výdavkom navrhovateľky. Z uvedených skutočností teda vyplýva, že odporca až po podaní návrhu navrhovateľky na určenie výživného začal podnikať kroky k tomu, aby mu bolo určené čo najnižšie výživné, hoci v čase, keď navrhovateľka u neho žila, bol ochotný platiť aj školné v plnej výške i tolerovať jej ubytovanie na internáte. Podľa názoru súdu je zarážajúce, že odporca bol ochotný prispievať dobrovoľne na výživu navrhovateľky ešte nižšou sumou, než ktorú v súvislosti s mimoškolskou aktivitou svojho syna vynakladal len na benzín, t. j. sumu 40 eur mesačne. Čo sa týka tvrdenia odporcu, že navrhovateľke platí telefón v sumách okolo 32 eur mesačne a vyššie, v konaní nepreukázal, že tieto služby aj skutočne navrhovateľka využíva; okrem iného, hradenie takýchto položiek ako služby mobilného operátora nemožno považovať za plnenie si vyživovacej povinnosti najmä ak nie sú zabezpečené základné potreby oprávnenej. Odporca tiež nepreukázal, že si skutočne požičal čiastku 3.500 eur od príbuznej a že túto pôžičku spláca, preto súd tieto tvrdenia odporcu nebral do úvahy pri určovaní výživného. Odporca v konaní žiadal vykonať dôkazy - dopyt na Úrad práce, soc. vecí a rodiny Trnava za účelom zistenia, v akých pomeroch žije matka navrhovateľky, dopyt na školu, ktorú navštevuje navrhovateľka za účelom zistenia, či navrhovateľka požiadala o sociálne štipendium a výsluch matky navrhovateľky. Uvedené správy súd nevyžiadal, nakoľko má za to, že vykonanie takýchto dôkazov nie je potrebné, nakoľko sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie, resp. toto nie je potrebné vzhľadom na výsledky doterajšieho dokazovania. Pri určovaní výživného jedného rodiča nie je smerodajné, v akých pomeroch žije druhý rodič, nakoľko každý sa má podieľať na výžive svojho dieťaťa podľa určitých zákonom stanovených kritérií, ktorými sú osobné, majetkové a zárobkové pomery toho - ktorého rodiča; zároveň nie je možné očakávať, že manžel matky navrhovateľky bude plniť vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, keďže táto povinnosť jednoznačne vyplýva rodičom navrhovateľky (hoci nie je vylúčené, že manžel matky bude prispievať navrhovateľke, avšak na dobrovoľnej báze). Ani odpoveď na otázku, či škola poskytuje sociálne štipendium, resp. či navrhovateľka požiadala o takéto štipendium, nie je relevantná pre toto konanie, nakoľko primárna povinnosť vyživovať dieťa je na rodičoch, a túto povinnosť (ak ju rodičia sú schopní plniť) nemožno prenášať na štát. Zameškané výživné od 10.03.2015 do 30.11.2015 vo výške 992,34 eur (marec 2015 vo výške 87,99 eur plus 4-11/2015 vo výške 1040 eur mínus 81,39 eur /zaplatené výživné na základe predbežného opatrenia 1 x 54,26 eur a 3 x 27,13 eur/) je odporca povinný navrhovateľke zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Navrhovateľka žiadala pôvodne výživné vo výške 300 eur, súd jej priznal výživné vo výške 130, eur, teda pomer úspechu a neúspechu oboch účastníkov je viac-menej rovnaký, preto o náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa nezistil všetky podklady pre určenie výživného tak, ako to navrhoval. Vytýkal súdu, že sa riadil len dôkazmi navrhovateľky a jeho návrhy na vykonanie dôkazov nebral do úvahy. Predovšetkým nezisťoval príjem matky navrhovateľky, príjem navrhovateľky na strednej škole, či poberá štipendium alebo nie a tiež nezisťoval platenie výživného od návrhu až do vynesenia rozsudku, kde otec platil výživné v sume 27,13 eur každý mesiac, a toto výživné neodčítal od zameškaného výživného. Mal za to, že príjem matky navrhovateľky nemôže byť 300 eur mesačne, keď v uvedenom období bol minimálny príjem 400 eur mesačne. Dal do pozornosti súdu, že jeho stará matka prispievala spolu s ním navrhovateľke na školské potreby a osobné potreby, že si musel požičať finančné prostriedky od svojej tety v sume 3 500 eur, aby mohol zaplatiť zbytok pôžičiek a vyplatenie časti BSM jeho bývalej manželke. Z uvedeného vyplýva, že jeho príjem mu nepostačuje, preto musí zabezpečovať výživu a výchovu i z prostriedkov jeho rodičov,

ktorí sú obaja invalidi. Bol preto ochotný platiť výživné na navrhovateľku vo výške 30 eur mesačne. Uplatnil si náhradu trov konania.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení uviedla, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, keď súd prvého stupňa z vykonaných dôkazov riadne zistil skutkový stav veci a dostatočne sa vysporiadal s námietkami odporcu. Poukázala na to, že návrh na určenie výživného čiastočne zobrala späť preto, že jej matka sa zamestnala, má čistý príjem 330 eur mesačne a prispieva jej na výživu sumou 70 eur mesačne. Za nedôvodnú považovala námietku ohľadne prípadného poberania štipendia. Navštevuje súkromnú školu, ktorá neposkytuje štipendium, no škola jej poskytla zníženie školného o jednu polovicu, načo sa tiež prihliadalo pri určení výživného. Pri vyčíslení nedoplatku na výživnom súd tiež zohľadnil odporcom zaplatené výživné 27,13 eur mesačne, ktoré jej odporca zaplatil na základe exekúcie, teda správne vypočítal zameškané výživné. Ona preukázala svoje nevyhnutné náklady spojené so štúdiom, cestovaním a základnými životnými potrebami. Odporca tieto náklady uznal, sám ich uviedol v návrhu na zníženie výživného v konaní sp. zn. 11P/102/2014 a vyčísliť sumou cca 268 eur. Odporca jej tieto náklady hradil, prestal výživné platiť potom, ako sa od neho odsťahovala. Pokiaľ odporca poukazoval na výdavky, ktoré vynakladá na mimoškolské aktivity jej bratov X. a Z., uviedla, že je potrebné rozlišovať výdavky na mimoškolské aktivity a na jej nevyhnutné výdavky súvisiace so školou. Nesúhlasila s uplatnením nároku na náhradu trov konania. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby a režijný paušál vo výške 245,73 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam odporcu uvádza nasledovné:

Zákon o rodine /ust. § 62 ods. 1 a 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá/ zakotvuje vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a nerozoznáva pritom deti maloleté a deti plnoleté. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a pre posudzovanie osobných, zárobkových a majetkových pomerov odporcu. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že bola preukázaná taká zásadná zmena na strane navrhovateľky /navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti a odporca jej neprispieval na výživu, na ktorú je odkázaná/, ktorá odôvodňuje určenie výživného zo strany odporcu. Odvolacie námietky odporcu, že súd prvého stupňa nezisťoval príjem matky navrhovateľky, príjem navrhovateľky na strednej škole, či poberá štipendium alebo nie a tiež nezisťoval platenie výživného od návrhu až do vynesenia rozsudku, kde platil výživné v sume 27,13 eur každý mesiac, a toto výživné neodčítal od zameškaného výživného, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka navrhovateľky bola nezamestnaná a zamestnala sa až počas tohto konania s predpokladaným príjmom 330 eur, čo uviedol právny zástupca navrhovateľky. Ale i za predpokladu, že by jej príjem mal byť vyšší podľa tvrdenia odporcu, matka navrhovateľky v súčasnosti platí na výživu navrhovateľky sumu 70 eur, čo je primerané vzhľadom na jej ďalšie tri vyživovacie povinnosti. Naopak i keď odporca tvrdil, že jeho reálny príjem je 450 až 500 eur mesačne, bolo preukázané aj samotným odporcom, že navrhovateľke pokiaľ žila s ním v spoločnej domácnosti, hradil náklady spojené so štúdiom a ostatné náklady vo výške 268,18 eur mesačne. Tieto náklady vyčísliť vo svojom návrhu na zníženie výživného k maloletej S. Q. zo dňa 24.06.2014 /č. l. 41/, i keď v návrhu uviedol, že s tromi deťmi, ktoré boli zverené do jeho osobnej starostlivosti mu vypomáhajú jeho rodičia, a to finančne s nákladmi na vedenie domácnosti a výživu

detí. Matka navrhovateľky prispievala na výživu navrhovateľky sumou 26,65 eur mesačne a navrhovateľ poberal rodinné prídavky. Ani námietku týkajúcu sa príjmu navrhovateľky, že súd nezistoval, či navrhovateľa nepoberá štipendium, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko táto skutočnosť nebola preukázaná z listinných dokladov, že by navrhovateľka poberala štipendium, a navyše sama potvrdila, že navštevuje súkromnú školu, na ktorej sa štipendium ani neposkytuje. Za takto zisteného skutkového stavu konštatuje aj odvolací súd, že je v schopnostiach a možnostiach odporcu platiť na navrhovateľku výživné v sume 130 eur mesačne. Pokiaľ ide o vyčíslenie zročného výživného za dobu od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku, z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporcom zaplatené platby na výživnom vo výške 27,13 eur /t. j. 30% zo sumy životného minima/ boli zohľadnené pri určení výšky dlhu, ako zaplatené výživné na základe predbežného opatrenia zo dňa 28.05.2015, č. k. 3C/84/2015-44 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.07.2015, č. k. 4Co/533/2015-74 a to 1 x 54,26 eur a 3 x 27,13 eur.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania vychádzajúc z hodnoty odvolacieho konania a to päťnásobku ročného plnenia t. j. $6\ 000 \text{ eur} / 130 - 30 = 100 \times 12 \times 5 = 6\ 000 \text{ eur}$ /. Trovy predstavujú trov právneho zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. c/, § 10 ods. 1 a 3 a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 17.12.2015 po 210,81 eur + 8,39 eur režijný paušál v roku 2015, spolu 219,20 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.